

šnajc*

šnajc* || šnà:jc -a; -ę m – robec: *njerě:t knò:f tu šnà:jc, dę nę zá:bęš* | gl. tudi šnajcar
šnajcar* || šnà:jcér -ja; -je m – robec: *nę yó:r-kęm ku smá:rkełj tu šnà:jcérję* | gl. tudi šnajc
šnajt* || šnà:jt m ed. – v prislovni rabi, v zvezi ne
šnà:jt izraža položaj predmeta, npr. deske, na
najožji ploskvi: *pustà:b dì:ljo nę šnà:jt*
šnicljati* || šni:cłęte -ęm nedov. – žagati, rezljati
iverko z manjšo žago: *śni:clęjetę spè:ryolc*
šnirba* || šnìerba -e ž ed. – kolomaz
šnita || šní:ta -e; -e ž – 1. rezina: *śni:ta krú:ha;*
2. ovrta kruhova rezina
šnjofovec* || šnjo:fuwęc -uca m ed. – 1. njuhanec;
2. ekspr. radovednež, vohljač
šnjufati* || šnjù:fętę -ęm nedov. – ekspr. stikati,
vohljati, vohuniti | Plet., SSKJ šnofati
šnjuffi* || šnjù:fi -ja; -je m – ekspr. kdor stika,
vohljač, vohun
šnola || šnó:la -e; -e ž – zaponka, kaveljček pri
čevlju
šnuta* || šnú:ta -e; -e ž – slabš. usta (Bavšica): *'te prí:męm zę šnú:to*
šobla* || šùobia -e; -e ž – 1. lesena lopata, npr.
za čiščenje hleva, kidanje snega; 2. velika,
okorna lesena žlica | Plet., ESSJ šubla
šoceli* || só:cęle -lna; -lnę m – fant, moški, ki je
v ljubezenskem odnosu do dekleta: *riępa an kurè:nje zdrá:wo* (tudi slá:bo) *žiblè:nje, só:cęle müoj, ki je pa luoj?*
šoht* || 'šoht šó:hta; šó:htę m – rudniški rov
šorati* || šò:rętę -ęm nedov. – izpraznjevati
sečni mehur, opravljeni malo potrebo | gl. tudi
curati, scati
šoštar || šùoštar -ja; -je m – 1. čevljar; 2. rdeči
škratec, šuštar, žuželka | 2. gl. tudi smrdoli
šovber* || šò:übär -ja; -je m – baraka z enokapno
streho, navadno za shranjevanje sena
šovder* || šó:udär -dra m ed. – gramoz | SSKJ,
ESSJ šoder
špaga || špá:ya -e; -e ž – vrvica
špahtelj* || špá:htelj -na; -nę m – lopatica za
strganje, kitanje | SSKJ špahtel
špajz* || špá:js -za; -zę m – shramba | gl. tudi
šeberoba
špalina* || špalì:na -e; -e ž – ozka naramnica:
kombiné:ža nę špalì:ne
špampet || špá:mpęt -ę; -ę ž – posteljna
stranica
špan* || špen špà:na; špà:nę m – župan
španovija || špunuvì:ja -e ž ed. – družabništvo:
mięt u špunuvì:ję | dva gospodarja imata kaj
v skupni lasti in si pridelek ali uporabo delita, v

sadovnjaku npr. prvi pobere jabolka, drugi jih zmelje,
žganje pa si razdelita

šparati || špá:rętę -ęm nedov. – varčevati: *'tejs_k špà:ra, ya zluodi yà:ra*

špas¹ || špà:s -a m ed. – šala (Žaga)

špas^{2*} || špà:s -a m ed. – sprechod: *a_s pé:lju páz:sa nę špà:s* | ESSJ

špasen || špà:sen -sna -o prid. – šaljiv, smešen,
zabaven

špegel || špięyu -yla; -ylę m – 1. ogledalo; 2.
daljnogled

špeglar || špięylar -ja; -je m – slabš. kdor nosi
očala, očalar

špeglarica* || špięylərca -e; -e ž – slabš. ženska,
ki nosi očala, očalarka

šplegle* || špięyle -yęł ž mn. – očala

špeka* || špé:ka -e; -e ž – posoda, iz katere je
živina

špendati* || špèndá:tę -à:m dov.in nedov. – trošiti,
zapravljati: *'kej tkalię špèndà:š / ni špèn'dou zę sie*

špergolc* || špè:ryolc -a; -ę m – iverka, iverna
plošča

špeža* || špé:ža -e ž ed. – nakup, kar je
nakupljeno, navadno hrana: *sęm šlą: žię zyuódo pu špè:žo* | gl. tudi fasenga

špica || špí:ca -e; -e ž – 1. ost; 2. vrh; 3. tanka
kovinska palica, npr. pri kolesu, dežniku; 4.
pletilk; 5. iver: *sęm dubi:u špí:co tu pà:uc;*
6. okrasek za vrh božičnega drevesca

špicipiranje* || špicipljenje -a s ed. –
obdelovanje kamna s kamnoseškim dletom
(pri gradnji obcestnega kamnitega zidu)

špičmar* || špí:ćmar -ja; -je m – 1. rovka; 2.
ekspr. suhljat človek

špila gl. prišcipnik

špiljati (se) || špì:ljętę (se) -ęm (se) nedov.
– 1. igrati (karte, na glasbilo); 2. ekspr. imeti
neresen, lahkomiseln odnos do česa: *nę špì:ljì se z_ò:ynjem*

šplenta* || šplienta -e; -e ž – trska, iver, droben
lesen odpadek

šplevta || špliépta -e; -e ž – ploščat kamen za
tlakovanje

špliter* || špli:tör -ja; -je m – drobec granate

špogati se || špó:yętę se -ęm se – 1. čez mero
si privoščiti; 2. imeti neresen, lahkomiseln
odnos do česa

špolia* || špùola -e; -e ž – nit ali vrv, navita na
tuljavo | SSKJ, ESSJ špula

šponta* || špò:nta -e; -e ž – injekcija